

Зауважимо, що, використання інформаційних технологій уможливлює розв'язання головної суперечності сучасної освітньої системи – швидкий темп розвитку знань та обмежені можливості їх засвоєння людиною.

За допомогою сучасних інформаційних технологій, зокрема комп'ютера, Інтернету, мультимедійних засобів значно урізноманітнюється процес сприйняття і відпрацювання інформації. Співпраця вчителя та учнів стає більш динамічною, креативною, учні мають можливість акцентувати увагу на найбільш доцільну інформацію – загалом, зростає мотивація до вивчення іноземних мов.

Література

1. Борисенко М.А. Використання аудіо та відеоматеріалів на уроках іноземної мови // [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://kopilkaurokov.ru/angliiskiyYazik/meropriyatia/soobshchieniie-na-tiemu-ispolzovaniie-audio-i-videomaterialov-na-urokakh-inostrannogho-iazyka>
2. Костенко І.Г. Використання Інтернет-ресурсів на уроках англійської мови // Таврійський вісник освіти. – 2013. – № 1. – С. 170-176.
3. Кристофович Т.Б. Методичний посібник «Доцільність використання мультимедійних презентацій на уроках англійської мови» // [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://naurok.com.ua/metodichniy-posibnik-docilnist-vikoristannya-multimediynih-prezentaciy-na-urokah-angliysko-movi-yak-zasobu-rozvitku-navchalno-motivaci-i-tvorchih-zdibnostey-uchniv-19985.html>
4. Орловська К. Використання інтерактивних технологій для навчання іноземної мови // Deutsch. – 2014. – № 3. – С. 4 – 6.
5. Рокіцька Н.В., Яцюк І.Я. Deutsch lehren und lernen mit Spaß. Навчально-методичний посібник. – Тернопіль: ТНПУ, 2016. – 172 с.

УДК 378.016: 784.67:373.3(075)

Заря Л.О.,

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри фортепіано, КЗ
«Харківська гуманітарно-педагогічна академія»

Костенко Т.С.,

студент КЗ «Харківська гуманітарно-педагогічна академія»
aryal54@ukr.net

УДОСКОНАЛЕННЯ ІНСТРУМЕНТАЛЬНО-ВИКОНАВСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНИХ ВУЗІВ

Завданням сучасної національної освіти і культури України є впровадження нових підходів до удосконалення музичної освіти та навчання. Без розуміння вітчизняної музичної спадщини та творів сучасних композиторів неможлива повноцінна підготовка студентів до роботи з молодим поколінням. Музичне виховання студентів, залучення їх до світової музичної культури – одне з актуальних проблем сучасної музичної педагогіки. Досліджуючи процес інструментально-виконавської підготовки, науковці в основному зосереджують свою увагу переважно на окремих аспектах процесу навчання грі на музичних інструментах: з позицій історично-стильових підходів (С. Буцяк, А. Щербініна),

системного підходу (Р. Ципін), ансамблевої та концертмейстерської підготовки (М. Моїсеєва, Т. Карпенко, А. Кубанцева), формування виконавської культури (Н. Згурська), інтерпретаторських умінь (С. Критський, В. Ляшенко), проте деякі аспекти роботи зі студентом остаються поза увагою.

Аналіз стану музично-виконавської підготовки майбутніх фахівців уможливив виявити ряд суперечностей, які мають місце в процесі професійного становлення майбутніх учителів музики, а саме: між сучасними вимогами до музично-виконавської підготовки майбутніх фахівців, котрі мають прагнути до творчого самостійного пошуку, самореалізації й самовираження, та традиційним змістом навчання, що спрямований на надання певної сукупності знань та вмінь; між рівнем сформованості музично-виконавської компетентності, що необхідний для успішного здійснення музично-виконавської діяльності та її наявним рівнем музично-виконавської підготовки майбутнього вчителя музики [2].

Чільне місце музично-виконавської підготовки студентів має бути обґрунтування основних музично-педагогічних технологій, особливостей роботи зі студентами на заняттях і поза аудиторією.

Щоб студент міг розуміти, вникати, творчо виконувати музичні твори з перших занять, у процесі роботи викладачу обов'язково треба встановити психологічний контакт з кожним студентом, розвинути ініціативу, поважати його як особистість, зуміти спрямувати студента на творчість, самостійність. Для цього з перших занять необхідно пояснювати студентові, що грати без того, щоб постійно слухати, думати, відчувати означає даремно витрачати свій час, тому що, якщо не зважати на це, увага може настільки знизиться, що порушиться навіть нормальний контакт із клавішами. В результаті – невпевненість, незнайомі раніше промахи, розчарування.

Особлива гучність і такт потребують від педагога в той час, коли в багатьох першокурсників, у період так названого «перехідного віку», з'являється незgrabність, знervованість, розсіяність, що відбувається не тільки на постаті, але й у перебільшенні темпів і динаміки, різкості звучання.

Всі ці моменти повинні стати для викладача фортепіано предметом ретельного спостереження і вивчення.

Необхідно уміти слухати студента, помічати і підтримувати усе найкраще у його виконанні, яким би воно не було. Таке ставлення утверджує віру студента у свої сили, захоплення роботою, готовність до активного, творчого мислення. З цим потрібно рахуватися, викладачу треба бути уважним і терплячим. Зміст уроку має бути різноманітним і, найголовніше, цікавим і емоційно забарвленим, щоб інтерес студента до гри на фортепіано, протягом усього часу навчання, не послаблювався. «Для кращого розуміння змісту твору і оволодіння технічними навичками гри на фортепіано, навіть звучання мелодії з динамічними відтінками форте і п'яно (тобто вміння грати гучно-тихо, з різними відтінками), необхідно пояснювати образно» [1].

Викладач-піаніст має вибрати для кожного студента різноманітні за стилем та музично-піаністичними завданнями, лаконічні твори, які легко запам'ятовуються. Відповідно до технічних, фізичних та психічних

можливостей кожного окремого студента. Треба привчати студента і до самостійної роботи. Щоденна, самостійна робота студента за інструментом над професійно-педагогічним репертуаром значно полегшує й прискорює процес розучування творів, зростанню його професійних можливостей.

Література

1. Олексій А.Д. Методика навчання гри на фортепіано /А.Д. Олексій. – М.: Музика, 1971. – 280 с.
2. Крицький В.М. Музично-виконавська інтерпретація: педагогічні проблеми музично-виконавської підготовки: монографія / В.М. Крицький – Ніжин: НДПУ, 2009. – 198 с

УДК 378.091

Зборовець Н.М.,

майстер виробничого навчання ДНЗ «Подільський центр ПТО»
natalia.zborovets@gmail.com

ІННОВАЦІЙНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ НА УРОКАХ ВИРОБНИЧОГО НАВЧАННЯ З ПРОФЕСІЇ «КРАВЕЦЬ, ЗАКРІЙНИК»

Реформування освітньої системи в Україні вимагає посиленої уваги до проблеми забезпечення педагогів новітніми педагогічними технологіями та підсилення критеріальності їх експертизи. Умови розвитку освіти потребують сучасних підходів до аналізу особливостей та методик оцінювання педагогічних технологій. Метою педагогічних досліджень в цьому напрямі є розробка, апробація, впровадження в повсякденну практику і розповсюдження новітніх педагогічних технологій усіх типів, оновлення методик їх оцінювання.

На зміну окремим формам і методам активного навчання та виховання, що розділяють навчальний процес на окремі частини, прийшли системні педагогічні технології в цілому та технології навчання зокрема. Сутністю безпосередньо технологічності педагогічного процесу є необхідність зробити цей процес повністю прогнозованим та керованим. Тому ідея безперервного навчання може бути реалізована в сучасних умовах, якщо і загальноосвітня, і вища школи зможуть ефективно вирішити завдання передачі накопиченого досвіду молодому поколінню: навчити методам роботи з інформацією, методам створення нових знань, а найважливіше – методам підтримки необхідного рівня знань про світ, що безперервно розвивається. За таких умов кожному безпосередньому учаснику освітнього процесу для опанування секретів викладання і учіння бажано володіти трьома мовами: рідною мовою, мовою науки та мовою технології, розглядаючи їх як основи професійної діяльності. У найзагальнішому вигляді технологія – це ретельно продумана стратегія і тактика спрогнозованого впливу на учня. Тому сучасні технології в освіті розглядаються як засіб, за допомогою якого може бути реалізована нова освітня парадигма, оскільки тенденції розвитку педагогічних технологій в Україні на сучасному етапі безпосередньо пов'язані з освітніми реформами, які сприяють самоактуалізації і самореалізації особистості, підвищенню рівня її компетентності.